

dens ubetydelige Part deraf og tillægge Kommunerne hele Skatten synes mig lidet begrundet i Øjeblikket.

Jeg maa ligeledes modsætte mig Ændringsforslag Nr. 23, som gaar ud paa at ophæve Skatten for de Turister, der pr. Automobil kommer kørende andre Steder fra her til Landet. Naar Folk er saa velstillede, at de har Raad til at foretage Udenlandsrejser pr. Automobil, kan de virkelig ogsaa godt betale en lille Smule Skat i de Lande, de kører i, til Vedligeholdelse af de Veje, som de bruger. Det er jo kun de allerrigeste Mennesker, der har Raad til i eget Luksusautomobil at køre rundt i Europa, og at fritage dem for den i Forhold til deres almindelige Forbrug ganske ubetydelige Skat, der her er Tale om, kan jeg ikke finde velbegrundet. Jeg maa derfor, som sagt, modsætte mig dette Ændringsforslag.

Under Nr. 24 er der af Udvalget stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa at ændre Tidspunktet for nærværende Lovs Ikrafttræden fra 1. April 1918 til 1. Juli 1918. Saa sent som nu dette Lovforslag vil kunne blive ophøjet til Lov, tror jeg at maatte stille et Ændringsforslag til tredje Behandling om, at Loven først skal træde i Kraft den 1. Januar 1919. De ikke faa Forberedelser, der skal være trufne inden Lovens Ikrafttræden, er jeg bange for ikke vil kunne være afsluttede til 1. Juli. Men jeg vil i øvrigt paaskønne, at Udvalget har haft sin Opmærksomhed henvendt paa, at en Udsættelse var nødvendig, og allerede har peget paa dette ved det her stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Piper): I Anledning af de Bemærkninger, som dels er fremsatte af det ærede Medlem for København (Christiansen) og det ærede Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen), dels af den højtærede Justitsminister, skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger.

Justitsministeren mente, at Ændringsforslaget under Nr. 1 rakte videre, end heldigt var, og end Udvalgets Medlemmer havde tænkt sig. Jeg tror ikke, at det vil virke uheldigt. Hvad angaar Amtsvejene, omhandles de jo i § 20, og naar man ved Ændringsforslag Nr. 1 foreslaar at stryge Ordene „Veje eller“ i § 3, 4de Stykke, er det, for at man ikke paa Amtsvejene skal lægge Hindringer i Vejen for den Kørsel med Automobiler, som ellers er tilladt, idet Udvalget har været af den Formening, at Amtsvejene maa være stærke nok — naar man da undtager Broerne — til at bære

den almindelige Kørsel. Hvis Bestemmelsen i § 3, 4de Stykke, opretholdes, bliver den ogsaa gældende for Amtsveje, og i Henhold dertil vil Amsraadene kunne lukke for Færdsel paa Amtsveje paa bestemte Vejstykker. Dette kan f. Eks. give sig Udslag deri, at man forbyder Kørsel med en Dagvognsbil paa en bestemt Strækning. Det er særlig under Hensyn hertil, man har foreslaaet at stryge disse Ord. Hvad angaar de andre Veje, de kommunale saavel som de Veje, der henhører under Byraadene, kan man jo ifølge § 20, 4de Stykke, indstille til Amsraadet, at disse Veje spærres enten helt for Motorfærdsel eller for Færdsel med Motorvogne af en bestemt Vægt, og ved Opslag gøre dette bekendt for de vejfarende. Jeg tror altsaa ikke, at Ændringsforslaget kan komme til at virke uheldigt. Man har ved dette Ændringsforslag kun indskrænket Bestemmelsen i § 3 til at omfatte Broerne.

Justitsministeren udtalte sig imod Ændringsforslag Nr. 11. Jeg skal dertil sige, hvad jeg allerede før under min Omtale af Ændringsforslagene fremhævede, at der er visse Ændringer, der er stillede som et Ækvivalent, som et Middel til at afbalancere de uheldige Virkninger, som en Del af Udvalgets Medlemmer mente, der kan fremkomme ved, at man accepterer den større Kørehastighed, der er indført i Lovforslaget, som det blev fremsat af den højtærede Justitsminister, men ogsaa, saa vidt jeg mindes, er yderligere forhøjet i Folketinget. § 11 er et af disse Ændringsforslag, der skulde tjene til Afbalanceren heroverfor.

Den højtærede Justitsminister udtalte sig ligeledes imod Ændringsforslag Nr. 12. Dette gaar ud paa, at Politimyndighederne stilles frit, saa at de i deres Vedtægter kan optage Bestemmelser, der passer til Færdselen paa det paagældende Strøg. Og medens man i Almindelighed godt kan anerkende, hvad den højtærede Justitsminister udtalte om Motorkøretøjers Hastighed, kan der jo ikke være det mindste i Vejen for, at man paa enkelte korte Strækninger sætter Hastigheden ned, at man f. Eks. ved Udkørsel fra snævre Passager eller Porte gaar ned til en lavere Hastighed end 15 km; at køre ud af en Port med 15 kms Fart vilde være uforvarsligt. Om Ændringsforslag Nr. 13 udtalte den højtærede Justitsminister, at det var ikke let at overholde denne Bestemmelse. Det synes jeg dog ikke skulde volde saa store Vanskeligheder, idet den, der kører Motorkøretøjet, jo let kan se, naar det er fornødent at give et Advarsels-